

קומוניקט

בעור הזמן/שירים/עידית שומן אדטו

עורך-ד"ר דורי מנור, הוצאת ספרי עיתון 77

מְהֵלֶכֶת אֵימִים

בְּרַחֵב הַנְּסִים וּבְעֵמֶק הַדְּבָרִים
אֲנִי מְהֵלֶכֶת אֵימִים עַל עַצְמִי וְעַל אַחֲרַיִם,
וְאֵין לִי מָה לְחַפֵּשׂ אֲשֶׁמִּים אוֹ דוֹמִיָּהֶם
וְאֵין לִי מָה לְפַנְטֵז עַל יָמִים יְפִים מֵהֶם --
אֲנִי הוֹלֶכֶת בְּכָל הַשְּׁבִילִים שְׂאֶפְשֶׁר
לְמַצֵּא כְּשֶׁהֶבְרַז
נִסְגָּר.

בשיאה של קריירה בעולם הפרקטי של יעוץ בעולם הניהולי- ארגוני, עידית חוזרת לעולם הרוח, לאהבת המילים וחדוות הכתיבה, שתמיד היו שם. האבדן הפתאומי, הטרגי של אחיה בטרם עת, שנים ספורות לאחר מות אמה, היוו גורם דוחף משמעותי לפניה לכתיבת שירה ולהולדתו של הספר "בעור הזמן".

"שירתה של עידית שומן-אדטו היא שירה של ירקות ושל בוקק, שירה ארצישראלית מובהקת, אך גם מפוכחת מאוד, של "תלמים לא מסתיימים" ושל "עץ בהדרו, בכל מאודו". ניחוח שדות הילדות עולה משיריה של שומן-אדטו גם כאשר היא עוסקת בנושאים עירוניים למהדרין, והוא מלווה אותה במסעותיה אל ארצות הים הרחוקות ואל ההווה הבלתי-פסטורלי. בזכרון הילדות החושי הזה, העובר בספר לכל אורכו, יש כדי לרכך במעט אפילו את שירי ההספד והאבל קורעי הלב, שירי פרידה מאח אהוב שעונתו היתה קצרה מדי, ומאם שהשלימה את "האלגברה של החיים" והותירה מאחור את שדותיה רחוקים. שומן-אדטו כותבת את שיריה מתוך שליטה צורנית מרשימה ומתוך היכרות מעמיקה עם מסורת השירה המודרנית - מדליה רביקוביץ ועד פיליפ לרקין, מן פגיס ועד אברהם סוצקעווער. והכל עכשווי וחי מאוד והכל עכשווי וחי מאוד, והכל נמס עם השמש לכתום, כבמרובע היפהפה הזה, מתוך מחזור קטן המוקדש לארבע עונות השנה:

קִיץ

וְחֹם הָאֲדָמָה כְּחֹם הַיּוֹם

עַד שֶׁתִּמַּס הַשֶּׁמֶשׁ לְכַתֵּם.

וְזָעַתִּי תִזְלַג לְיָם כְּאֵלוֹ

זוֹ בְּעֶכֶת יוֹמֵי הָאֶחָרוֹן. ”

ד"ר דורי מנור

ספר השירים הראשון של עידית שומן אדטו, הוא ספר ביכורים באמצע החיים. נולדה ב 1964 במושב בית שערים בעמק יזרעאל בת למייסדים וחקלאים. למדה פסיכולוגיה ולימודי ארץ ישראל באוניברסיטת חיפה ותואר שני במדעי ההתנהגות והניהול, בטכניון. עידית היא מייסדת ושותפה בחברת היעוץ הניהולי "לוטם- אסטרטגיות לפתוח ארגונים". עוסקת ביעוץ ארגוני להנהלות, בהנחית קבוצות ובניהול. אם לשלושה.